

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 42807

Kl. 33 a, 1/01

Łódzkie Zakłady Budowy Maszyn *)
Przemysłu Terenowego

Łódź, Polska

Szkielet parasola

Patent trwa od dnia 1 sierpnia 1959 r.

Wynalazek dotyczy szkieletu parasola.

Parasol posiada konstrukcję szkieletową, do której przymocowany jest materiał impregnowany. Konstrukcja szkieletowa składa się z laski, z umocowanej na niej na stałe koronki z osadzonymi w niej przegubowo żebrami oraz z suwaka, w którym osadzone są również przegubowo podpórki podpierające żebra, przy czym podpórki są połączone z żebrami również przegubowo za pomocą zawiasów podpórkowych. Łączenie przegubowe w koronkach i suwakach jest wykonane w sposób następujący: koronki i suwaki posiadają wyfrezowane rowki, w których założony jest drut z nałożonymi na niego należycie ukształtowanymi końcówkami żeber lub podpórek. Łączenie zaś żeber z podpórkami jest wykonane za pomocą zawiasów podpórkowych.

Wykonywanie wyżej opisanych połączeń wymaga stosowania skomplikowanego oprzyrządowania,

jak również montaż tych połączeń jest pracochłonny, co wpływa na duże koszty wyrobu szkieletów do parasoli.

Celem wynalazku jest wyeliminowanie opisanych wyżej połączeń przegubowych przez zastąpienie ich należycie ukształtowanymi koronkami, suwakami i zawiasami podpórkowymi, wykonanymi z tworzywa sztucznego.

Na rysunku fig. 1 przedstawia szkielet parasola według wynalazku w widoku ogólnym fig. 2 — suwak szkieletu parasola w widoku z góry, fig. 3 — suwak szkieletu parasola w przekroju podłużnym, a fig. 4 — tuleję podpórkową w widoku z boku.

Szkielet parasola składa się z opisanych na wstępie części składowych z tą różnicą, że suwak 3 jest wykonany z elastycznego tworzywa sztucznego i posiada tuleję 4, na dole ukształtowaną w postaci tarczy elastycznej 5, na której obwodzie wykonane są zgrubienia 6 z otworami promieniowymi, w które wsuwa się jedne końce podpórek 7.

Koronka 1 różni się od suwaka 3 tylko dłu-

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest inż. Andrzej Wrzesiński.

gością tulei 4, z tym, że w otwory promienio-
we zgrubień 6 tarczy 5 wsunięte są jedno koń-
ce żeber 8.

Mniej więcej w połowie długości żeber 8
umocowane są na nich tuleje podpórkowe 2
wykonane z elastycznego tworzywa sztucznego
i ukształtowane w postaci tulei przeloto-
wych 9, zamocowanych w miejscach wygięcia
żeber 8, połączonych elastycznie z tulejami
nieprzelotowymi 10, w które ułożone są drugie
końce podpórek 7.

Korona 1 i suwak 3 są jak zwykle osadzo-
ne na łasce 11.

Zastąpienie znanych koronek, suwaków i za-
wiasek podpórkowych elastycznymi koronkami,
suwakami i tulejami podpórkowymi według
wynalazku znacznie ułatwia montaż szkieletu
parasola oraz wykonanie podpórek i żeber,
których końce nie podlegają obróbce, co wpły-
wa na znaczne potanieńczenie wyrobu szkieletów
parasoli.

Zastrzeżenie patentowe

Szkielet parasola, składający się z koronki,
suwaka, tulejek podpórkowych, żeber, podpó-
rek oraz łaski, znamienny tym, że koronka (1)
i suwak (3), wykonane z elastycznego tworzy-
wa sztucznego, posiadają tuleję (4) na dole
ukształtowaną w postaci tarczy elastycznej (5),
na której obwodzie wykonane są zgrubienia
(6) z otworami promieniowymi do wsuwania
żeber (8) lub podpórek (7), natomiast tuleje
podpórkowe (2), również wykonane z elastycz-
nego tworzywa sztucznego, mają postać tulei
przelotowych (9) osadzonych w miejscach wy-
gięcia żeber (8) i połączonych elastycznie z tu-
lejami nieprzelotowymi, w które wsunięte są
końce podpórek (7).

Łódzkie Zakłady Budowy Maszyn
Przemysłu Terenowego

Zastępca: mgr inż. Aleksander Samujło
rzecznik patentowy

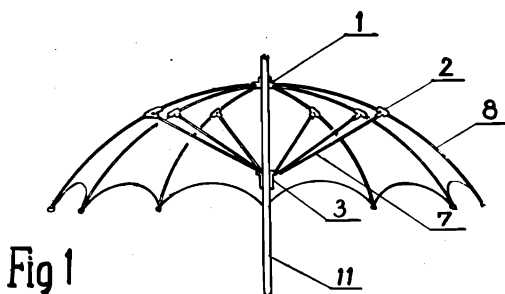

Fig 1

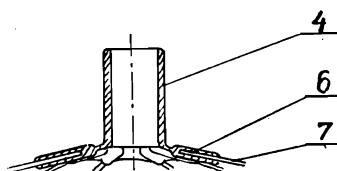

Fig 3

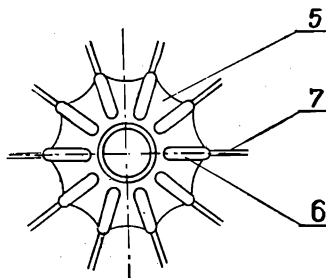

Fig 2

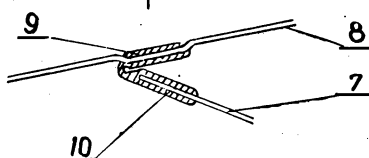

Fig 4